

Er was eens een machtige vorst die de baas was van een groot rijk. Hij had een dappere boogschutter in dienst, die Pietro heette en die boogschutter had een sterk en bijzonder paard.

Op een dag ging de boogschutter samen met zijn trouwe paard het bos in om te jagen. Toen hij daar heel rustig over een smal pad reed zag hij op de grond een veer liggen die schitterde als een vlam. Zijn paard zei: 'Raap die gouden veer niet op! Doe je dat wel, dan staat je wat te wachten.' De jongeman twijfelde, zou hij de veer meenemen of toch maar niet. Als hij die aan de vorst zou schenken zou die hem zeker belonen. En wie wil niet graag in de gunst komen van zo'n machtige heerser? De boogschutter luisterde niet naar de raad van zijn paard, raapte de veer toch op en bracht die naar het paleis als een geschenk.

De vorst bedankte de jonge man en zei dat hij nu ook de vuurvogel moest brengen. En... als hij dat niet deed ... zou het zwaard het hoofd van zijn schouders slaan. Pietro vertelde aan zijn trouwe viervoeter wat hij in het paleis te horen had gekregen. 'Ik heb je toch gezegd, raap die veer niet op, anders staat je wat te wachten. Maar wees niet bang en vraag aan zijn knechten flink wat mais uit te strooien op het grote veld achter het paleis.'

De volgende dag gingen de ruiter en het paard kijken bij het veld. Plotseling begonnen de bomen hevig te ruisen: de vuurvogel was in aantocht. Even later zette het paard een van zijn hoeven op een vleugel en zo kreeg de boogschutter de kans om die schitterende vogel vast te binden en mee te nemen.

De machtige heerser was heel tevreden met die prachtige vogel en sloot hem op in een gouden kooi. Meteen gaf hij een nieuwe opdracht. Nu moest de jonge man een bruid voor hem halen in een land achter drie maal negen landen. Aan het einde van de wereld daar waar de zon opgaat. In dat land woonde de beeldschone prinses Rosina. Met haar wilde de vorst trouwen. Pietro zou dan goud en zilver krijgen. Maar anders ... zou het zwaard het hoofd van zijn schouders slaan.

Met een droevig gezicht kwam de boogschutter naar buiten. 'Kom treur niet. Vraag je baas om het heerlijkste eten en drinken en de tent met de gouden spits.' Na een lange tocht kwamen ze aan het einde van de wereld. Daar zagen ze op een helblauwe zee de mooie Rosina in een zilveren bootje varen. De boogschutter nodigde haar uit in de tent. Nadat ze van de lekkere gerechten had gegeten en de vreemde wijn had gedronken viel de prinses in slaap. Onmiddellijk werd alles ingepakt en gingen ze met spoed terug naar hun eigen land.

De vorst was onder de indruk van de schoonheid van de prinses en beloonde zijn dienaar met geld en een hoge rang. Het meisje werd wakker en keek verbaasd om zich heen. De vorst nam haar hand en vroeg of ze met hem wilde trouwen. Ze schudde haar hoofd en zei dat ze zonder haar bruidsjurk niet met hem zou kunnen trouwen. Pietro werd teruggestuurd naar de helblauwe zee. Want op de bodem lag de jurk verborgen onder een platte steen. Als hij dit kostbare gewaad niet meebracht.... zou het zwaard het hoofd van zijn schouders slaan.

Het paard suste zijn vriend: 'Heel dom dat je die veer hebt opgeraapt, maar maak je geen zorgen.' Terug bij de zee zagen ze een grote kreeft scharrelen. Het paard zette een hoef op zijn nekschild en de kreeft schreeuwde luid om hem alstublieft te laten leven. Hij zou alles voor ze doen. Even later kwamen er wel honderd grote en kleine kreeften aangelopen. Samen gingen ze de bruidsjurk halen op de bodem van de zee. Die ging mee naar het paleis.

Opnieuw deed de machtige heerser een huwelijksaanzoek en weer schudde Rosina haar hoofd. Eerst zou de dappere boogschutter een bad moeten nemen in een ketel met kokend water. De

jongen trok wit weg toen hij dit hoorde. Hij mocht gelukkig nog wel afscheid nemen van zijn paard. 'Geen probleem,' zei zijn trouwe vriend en sprak een toverspreuk uit. Toen werd Pietro vastgegrepen door vier soldaten en ondergedompeld in het kokende water. Toen hij eruit sprong was hij beeldschoon geworden. De prinses keek hem met stralende ogen aan. Toen de vorst dat zag wilde hij ook in de ketel. Zonder verder na te denken dook hij erin en verbrandde levend.

De dappere Pietro werd de nieuwe vorst van het grote rijk. Hij trouwde de mooie prinses Rosina en ze leefden nog lang en heel gelukkig. En het paard bleef hun allerbeste vriend.

Nelleke